



Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 143/11

Luxemburg, 21 decembrie 2011

Hotărârea în cauza C-72/11

Afrasiabi și alții

Curtea de Justiție precizează dispozițiile Uniunii menite să combată proliferarea nucleară în Iran

Sunt interzise livrarea și instalarea în Iran a unui cuptor de sinterizare funcțional, dar care nu poate fi utilizat imediat, în favoarea unui terț care intenționează să îl folosească la fabricarea de componente de rachete nucleare pentru o entitate supusă unor măsuri de restricție

În luna decembrie 2006, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a adoptat o rezoluție¹ prin care se instituie o serie de măsuri restrictive împotriva Iranului pentru a-l determina să pună capăt activităților sale nucleare ce prezintă un risc de proliferare și dezvoltării vectorilor de transport de arme nucleare (rachete).

Pentru a pune în aplicare această rezoluție, Consiliul Uniunii Europene a adoptat, în anul 2007, un regulament², prin care se interzice, printre altele, punerea la dispoziție de fonduri sau de resurse economice, în mod direct sau indirect, persoanelor, entităților sau organismelor înscrise în listă anexată la regulament. În această listă figurează printre altele și Grupul Industrial Shahid Hemmat (SHIG). În plus, regulamentul interzice participarea voluntară și deliberată la activități care au drept scop sau efect direct sau indirect eludarea acestei interdicții. Pe de altă parte, potrivit regulamentului, cuptoarele de tratament termic în mediu controlat, capabile să funcționeze la temperaturi care depășesc 400°C sunt considerate susceptibile de a contribui la proliferare și, prin urmare, exportul lor, direct sau indirect, în Iran este supus obligației de autorizare prealabilă.

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (Parchetul General Federal de pe lângă Curtea Federală de Justiție, Germania) a sesizat Oberlandesgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional Superior) cu o acțiune penală împotriva domnilor Afrasiabi, Sahabi și Kessel, suspectați de încălcarea acestui regulament prin faptul că au participat la livrarea și instalarea în Iran a unui cuptor de sinterizare a maselor ceramice provenind din Germania.

Construirea de rachete cu rază lungă de acțiune care ar putea fi utilizate ca vectori de transport de arme de distrugere în masă ar necesita utilizarea cuptoarelor de sinterizare pentru aplicarea de materiale refractare pe anumite componente. Pentru a achiziționa un astfel de cuptor în contul întreprinderii sale iraniene Emen Survey – dar, potrivit acuzațiilor Parchetului Federal, în folosul SHIG, care ar fi acționat ca organism central de achiziție în favoarea programului iranian de rachete –, domnul Afrasiabi ar fi luat legătura, prin intermediul domnului Sahabi, cu domnul Kessel, directorul întreprinderii de producție germane FCT-Systeme GmbH. Această întreprindere ar fi livrat cuptorul societății Emen Survey în luna iulie 2007. Pe de altă parte, domnul Kessel ar fi trimis doi tehnicieni la Teheran, care ar fi instalat cuptorul, nu însă și programul informatic necesar pentru punerea sa în funcțiune. Domnul Afrasiabi ar fi avut intenția să fabrice, ulterior, cu ajutorul acestui cuptor, componente de rachete nucleare pentru SHIG, demers care ar fi eșuat până la urmă, deoarece domnul Kessel nu ar fi asigurat punerea în funcțiune a cuptorului. Oberlandesgericht Düsseldorf, care este chemată să se pronunțe asupra începerii fazei orale a procesului penal, are

¹ Rezoluția 1737 (2006) din 23 decembrie 2006.

² Regulamentul (CE) nr. 423/2007 al Consiliului din 19 aprilie 2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 103, p. 1), adoptat în temeiul Poziției comune 2007/140/PESC din 27 februarie 2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 61, p. 49).

îndoieli în privința interpretării regulamentului și solicită Curții de Justiție precizări referitoare la acest aspect.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea precizează că un cuptor de sinterizare constituie o resursă economică în sensul regulamentului. Având în vedere riscul de deturnare pentru susținerea proliferării în Iran, nu este necesar ca acest cuptor să poată fi utilizat imediat. Faptele constând în livrarea dintr-un stat membru și instalarea în Iran în beneficiul unui persoane a unui astfel de cuptor, precum și faptele referitoare, în special, la pregătirea și la monitorizarea livrării sau a instalării acestui cuptor ori la organizarea de contacte între persoanele interesate pot fi incluse în noțiunea „punere la dispoziție”. Având în vedere că nu domnul Afrasiabi, ci SHIG figurează în lista anexată la regulament, Curtea arată că, dacă domnul Afrasiabi a acționat în numele, sub controlul sau la instrucțiunile SHIG și dacă a avut intenția să exploateze cuptorul în folosul SHIG, aspecte pe care trebuie să le verifice Oberlandesgericht Düsseldorf, respectiva instanță ar fi îndreptățită să concluzioneze că există o punere la dispoziție indirectă a cuptorului în favoarea SHIG.

Pe de altă parte, deși privește toate persoanele implicate în faptele prohibite, interdicția prevăzută de regulament nu se aplică decât acelor persoane care știau sau, cel puțin, ar fi trebuit în mod rezonabil să suspecteze că aceste fapte ar fi contrare interdicției amintite.

În concluzie, Curtea răspunde că interdicția de punere la dispoziție indirectă a unei resurse economice în sensul regulamentului înglobează faptele referitoare la livrarea și la instalarea în Iran a unui cuptor de sinterizare funcțional, dar care nu poate fi utilizat imediat, în favoarea unui terț care, acționând în numele, sub controlul sau la instrucțiunile unei persoane, a unei entități sau a unui organism citat în anexele la regulamentul menționat, intenționează să exploateze acest cuptor pentru a produce, în beneficiul unei astfel de persoane, entități sau a unui astfel de organism, bunuri care pot contribui la proliferarea nucleară în acest stat.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106